

СВЕТОСЈАВНИК

СРПСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ ЦРКВЕ "СВЕТИ САВА"
212 Diamond Creek Rd, GREENSBOROUGH, VIC 3088

**МИР БОЖЈИ - ХРИСТОС СЕ РОДИ!
СРЕЋНА И БОГОМ БЛАГОСЛОВЕНА НОВА 2008.**

Њ П Епископ Иринеј представља народу Божијем,
новорукоположеног јереја Владислава Шиповца

СВЕТОСАВНИК

Издази тромесечно: за Божић, Васкрс, Видовдан и Крстовдан
с благословом Њ. П. Епископа Г.Иринеја

Издање Српске православне ЦШО “Свети Сава”, Мелбурн

Уређују свештеници: о. Драгомир и о. Владислав Шиповац

СРПСКА ШКОЛА “СВЕТИ САВА”

Настава се одржава суботом ујутру од 10-1 сат

Учитељица Драгана Килибарда

ФОЛКЛОРНА ГРУПА “АВАЛА”

Пробе се одржавају петком вече од 7,30 у три групе:

мали, средњи и велики.

Учитељи српских игара:

Борис Стефанов, Савка Марјановић и Бошко Цвијетић

**Пензионери се састају сваког другог четвртка
и имају ручак у 1. по подне**

ИЗНАЈМЉИВАЊЕ САЛА

Ако желите да изнајмите велику или малу салу назовите:

Станиша Јовановић 9436 5880

Богослужења у цркви “Свети Сава”

GREENSBOROUGH

одржавају се сваке недеље и празника у 10. сати

Свештеник:

о. Владислав Шиповац 9432 6508

Mobile: 0411 749 516

e-mail: vlad.sipovac@mercer.com

Председник ЦШО: Душан Шолаја: 0412 535 338

РАСПОРЕД БОГОСЛУЖЕЊА ДЕЦЕМБАР 2007.

Среда 19.	СВ. НИКОЛА	Резање славских колача од 7:30 и у наставку св. Литургија
Недеља 23.	МАТЕРИЦЕ	Св. Литургија и причешће у 10
Недеља 30.	ОЦИ	Св. Литургија и причешће у 10

ЈАНУАР 2008.

Недеља 6.	БАДЊИ ДАН	Св. Литургија и причешће у 10 Вечерње у 7. и освећење бадњака
Понедељак 7.	БОЖИЋ	Св. Литургија у 10
Уторак 8.	II дан Божића	(одлазак у манастир Илајн)
Среда 9.	СВ. СТЕФАН	Резање славских колача од 8. и у наставку св. Литургија
Недеља 13.		Св. Литургија у 10
Понедељак 14.	СВ. ВАСИЛИЈЕ	Св. Литургија у 10 и молебан за нову годину
Субота 19.	БОГОЈАВЉЕЊЕ	Св. Литургија у 10. и велико водоосвећење
Недеља 20.	СВ. ЈОВАН	Резање славских колача од 7:30 и у наставку св. Литургија
Субота 26.	CANBERRA	Св. архијерејска Литургија у 10 у манастиру Св Саве - Канбера
Субота 27.	ELAINE	Св. архијерејска Литургија у 10 у манастиру Св Саве - Илајн

Нема богослужења у Гринзбари 26. и 27. јануара. Одлази се у манастире на славу

ФЕБРУАР 2008.

Недеља 3.	СЛАВА ЦРКВЕ	Св. архијерејска литургија у 10 и заједнички славски ручак у Светосавском дому
-----------	--------------------	--

ОЧЕВИМ СТОПАМА

Туга и радост-опроштај проте Драгомира Шиповца није у потпуности могао да ублажи чак ни почетак свештеничке службе његовог сина Владислава. Свету архијерејску литургију служили владике ГРИГОРИЈЕ и ИРИНЕЈ. У препуном Светосавском дому организован величанствен програм.

о. Драгомир на Св. архијерејској литургији

Узвишено, лепо, достојанствено, тужно, за историју једне од најбројнијих и најпознатијих црквеношколских општина у Мелбурну, можда и целој Аустралији. Све то и још много више могло би да се каже за догађај који се одиграо 28. октобра 2007. у храму “Светог Саве” Гринзборо, а остаће вечно памћење не само непосредних судионика. Памтиће прелепу “Лазарицу” свих којима “још срце умрло није” и који знају да се издигну

изнад овоземаљских, људских мана да би знали да разликују опште добро за српски народ и његову Цркву од свега што се зове лично и појединачно.

Свету архијерејску литургију служили су Њихова Преосвештенства владике аустралијско-новозеландски Г. Иринеј и захумско-херцеговачки Г. Григорије. Саслуживали су проте Чедомир Видеканић и Милан Милутиновић, као и ђакони: Саша Чолић, Горан Ђећез и Зоран Алексић. Атмосфера, као и увек кад служе архијереји, наглашено молитвена, али овај пут се у сваком погледу, у сваком даху осећало и оно што се зове посебним. Разлог - недељна Литургија у прелепој Лазарици симболично је представљала истовремено и крај и почетак, разлоге за радост и тугу, задовољство управо колико и суочавање са реалностима живота и свега пролазног. На умнима је остало да закључују, на онима који осећају да буду поносни што им је срце дрхтало, а очи засузиле. Чин рукоположења увек је догађај сам за себе, овај пут у толико више што је представљао не само почетак свештеничке службе до сада ђаконa о. Владислава Шиповца, већ и

Еп. Григорије

крај свештенослужитељске службе његова оца, проте Драгомира Шиповца.

У препуном храму Светог Саве беседили су дирљиво и благо, и владика Григорије као гост, и владика Иринеј као домаћин. А тренутак када су болешћу исцрпљеног проту Драгомира увезли у колицима у храм који јес љубављу заједно са својим парохијанима градио, да би лично сведочио рукоположењу свога сина и спонтану реакцију народа, никад и никакав суд не може

изменити. Баш као и тренутак кад је о. Владислав пред владиком изговарао речи заклетве, испраћен сузама радосницама присутних, а посебно када је на позив владике Иринеја пришао своме оцу, проти Драгомиру, целивао му руку и примио његов благослов и честитке.

Наставак целодневног програма одржан је, као што је и било предвиђено у Светосавском дому. Најпре

уз уобичајене звуке “Марша на Дрину...” који су најавили долазак владика и њихове пратње, дочеканих најпре од председнице КСС “Огњена Марија” сестре Милке Поповић, да би потом била интонирана и српска химна “Боже правде”. После моилитве је послужен свечани ручак, играла су деца Ф Г “Авала”. На екрану су приказане фотографије из живота проте Драгомира, да би му се још једанпут захвалио председник ЦШО г. Душан Шолаја, као и лично владика Иринеј.

Да би се мало сви разгалили и осоколили, помогао је и неочекивано припремљени дует: владика Григорије и гуслар Ђорђевић Копривица, који су уз гусле запевали старе херцеговачке песме на одушевљење окупљеног народа.

Као и свуда где је нашег народа, током дугогодишњег служења прота Драгомир је стицао пријатеље и истомишљенике, али и понеког критичара.

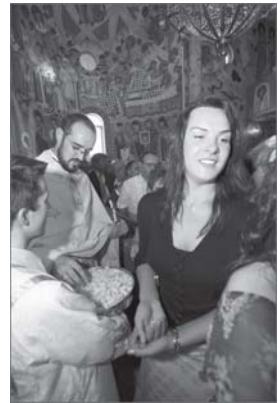
Моменат рукополагања о. Владислава у чин јереја

Деца и омладина фолклорне групе “Авала” на богослужењу

Остаће упамћено, међутим, да поменуте недеље сви разлози који су му службу чинили тежом, и узвишени позив претварали у захтевно искушење, нестали пред силином поштовања и искрених осећаја захвалности увек достојанственом свештенослужитељу оданом и својој Цркви и свом народу.

Захвалио се епископима и народу на дивно исказаној подршци и рукоположени свештеник о. Владислав Шиповац. Напоменимо и то да је на литургији током које је он рукоположен, у чин протојереја-ставрофора унапређен прота Милан Милутиновић, а саслуживао је и свештеник који је Владислава крстио док је био дете - прота Чедомир Видеканић.

о. Власдислав Шиповац поздравља народ после ручка

Поздравна ријеч новог свештеника јереја Владислава Шиповца

Драга браћо и сестре, народе Божији!

Прође 40 дана од мога рукоположења, када сам од руке нашег епископа, Његовог Преосвештенства, Г. Иринеја, примио залог Царства Божијег и постао свештенослужитељ у Цркви Његовој. Почех са поздравом “народе Божији”, а неки ће питати зашто? Господ наш, Исус Христос, нам је заповијест оставио да гдје се двоје или троје окупе у Његово име, ту је и Он, а шта рећи када нас је било преко 1000 на дан мога рукоположења када смо се уједно и окупили да одамо част и пошту моме оцу, и свештенику свих нас, о. Драгомиру. Тамо гдје се окупљамо у славу Божију, у миру, љубави и слози, тамо ће и Господ Бог бити да нас упуту и да нас чува.

Зато драги моји, будимо дио Христове Цркве, као што су наши преци били. Преци су нам знали да вјеру очувају под разним зулумима и некрстима. Немојмо дозволити да се утопимо у ово друштво гдје нам ништа не смета да то остваримо.

Преда мном, а и пред свих вас, су велике обавези и задатци. Трудићу се како могу и умијем да вам свима будем од користи. Не само када треба неки обред да се обави, него и у добру и у злу. Позивам све вас, и старо и младо, и ви који сте ту 60 година, 40 година, 20 година, па и ви који сте јуче дошли, будите дио своје Цркве, укључите се, помозите, ако ништа друго, ради своје дјеце да имају гдје и с ким да се окупљају и радују.

Овдје сам се родио и школовао и одавде се оженио, а уједно сродио се са свима вама и покупио нешто из Отаџбине. Отворен сам према свим људима који добро мисле и добро желе себи, својој Цркви, и своме народу.

Немојте дозволити да нам црква буде нека обавеза која се испуњава с тиме што ћемо се окупити за Божић или Васкрс и то је све. Света божанствена литургија се служи сваке недеље да бих човјек у њој нашао спасење од пропадљивости и ништавила овога свијета. Зато нам је то од Бога дато.

Човјек који не признаје прошлост, не може ни имати будућност. Зато у овом свом првом обраћању вама, драги моји парохијани, желим да одам пошту и част своје оцу, протојереју-ставрофору Драгомиру Шиповцу, који ме је несвјесно припремао за овај пут. Никада ме није гурао да будем свештеник, али ме је зато учио да будем човјек и православни Србин. Њему хвала за то, а и хвала за све што је створио за народ српски и Божији ове парохије, цркву Лазарицу која краси ово наше имање.

Имам за циљ, првенствено, да нас је више на светој литургији. Желим да се дјеца Божија причешћују када су у светом храму, желим да се више вас укључи у појању, с надом да ћемо једног дана сви у једном гласу Бога прослављати. Желим да нам школа поново живне и да дјеца српска изучавају језик, историју, географију и вјеронауку. Да нам фолклор буде школа српских игара, а не само мјесто гдје ћемо дјецу остављати да се мало искачу. Као што возглас свештеника, гдје прославља Бога, нема пуноћу без народно “Амин”, тако и мој рад као свештеника не може да уроди плодом ако се ви, драга браћо и сестре, не укључите и да заједно створимо мјесто гдје ћемо се радо окупљати, првенствено, Бога да славимо, а и да се дружимо и радујемо животу.

Слободно ми се обратите у свака доба. Свештенички позив нема радно вријеме, него је обавеза једног српског православног свештеника да је увјек својој пастви на располагању.

Мој број телефона је 0411 749 516 или пишите на црквену адресу или e-mail: vlad.sipovac@mercer.com

Хвала Вам свима на досадашњој подршци и разумјевању.

Мир Божји - Христос се роди! Ваистину се роди!

Ваш нови свештеник, јереј Владислав Шиповац

A Special Thanks, by Aleksandar Subotic

There is a man who lived a happy life,
Who had children with his wife,
He raised his children very well,
But not just that, he raised others to be good as well,
Teaching people not to be jealous of one another.
He is also a priest who tried his hardest
to bless people with good fortune.
He also taught me a lot of things that always led towards a light,
Where life is always very bright.
When I got up to go to school every Saturday morning,
I would wash my face as as I did that, I'd think to myself,
“What story has he prepared for us today?”
He never told us bad things in stories, unless he really had to.
Sometimes his son Vlado came and told us good and bad,
And sometimes it was very sad.
I'm happy with the work Father Sipovac has done,
He has never said no to anyone,
If they were in need of help.
So I would like to give a special thanks to Father Sipovac,
For the effort that he has put in.

Ову пјесмицу је саставио наш млади парохијанин, ученик 6. разреда, Александар Суботић, син Раденка и Данијеле, као рад у основној школи.

У овој земљи, гдје се врло мало пажње посвећује поезији и литератури, овакав рад је доказ да умјетнички и пјеснички дар који наш Александар посједује, није потиснут. Уједно, друштво које свештенике и Цркву Христову омаловажавају, није могло да тај српски православни дух истјера из овог младог Србина.

Ацо, само напријед.

о. Владислав Шиповац

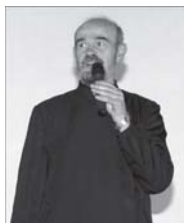
ДЕВЕТИ САБОР СРПСКОГ ФОЛКЛОРА

Сабор је одржан у суботу вече 29. септембра 2007. Захваљујући труду вође ФГ “Авала” г. Жељку Симићу и целокупне управе ЦШО, било је то изванредно вече. Одазвале су се следеће групе: “Душан Силни” из Сиднеја, “Дража Михаиловић” из Канбере, “Шумадија” из Ђилонга, “Коло” из Ђилонга, као и наша фолклорна група “Авала”.

Раздрагана омладина прати наступе фолклорних група

Пред сам наступ прота Драгомир Шиповац је скренуо пажњу родитељима: “Треба поздравити сваког ко улаже труд да окупа српску омладину, посебно око своје цркве. Одао бих признање вама родитељима који се трудите да васпитавате своју децу у српској традицији доводећи их у цркву да уче српски језик, и упознају српску игру и традицију. Знам да то ни мало није лака обавеза, али колико будете инвестирали у своје потомство толико ће се и вратити”.

ПРИЛОЗИ ЦРКВИ ОД 10. СЕПТЕМБРА - 2. ДЕЦЕМБРА 2007.

Момир и М. Кујовић	50	Са рукоположења - 28/10/2007	
Милан и Вера Кљајић	50	Вида Шиповац	50
Милан Удовичић	10	Данијела Живак	20
Нина Грегурек	100	Радован Марић	20
Свето и Љиља Сучевић	200	Саво и Милица Савић	20
Пор. Костадиновић	70	Александра Кушљић	20
Младенко Зекановић	10	Драго Драгољевић	20
Данијела Божић	10	Стеван Овука	50
Давид и Татјана Агиус	5	Николина Кајтаз	20
Д. и Драгиња Јованов	5	Породица Вујиновић	20
Ентија и Христо Зоицас	10	Весна Вучковић	10
Видоје Зекановић	10	В Стојановић	20
Весна и Биљ. Вучковић	10	Стојанка Божић	20
Вуле Богуновић	50	Ненад Глигоревић	20
Породица Крпић	10	Чеда Вуловић	20
Пор. Милинковић	30	Младенко Зекановић	10
Влајко Бошњак	50	ВВ Божић	50
Милева Зечевић	20	Данијела Божић	10
Славица Јовановић	20	Ненад и Нат. Стојаковић	20
Живка Радивојевић	100	Недељко Божић са пор.	50
Жељко Симић	50	Ђорђе Кешић	20
Прилог скупљен 29/09	1330	Предраг Глигоревић	10
Војна Триван	20	Слободанка Глигоревић	10
Милан Блажановић	50	Радомир Глигоревић	10
Душко Блажановић	10	Средоје Николин	10
Виљко Цвијетић	20	Живорад Урошевић	100
Радомир Јосиповић	200	Раденко Араповић	30
Миленко Удовичић	20	М Младеновић	20
Драгољуб Рушчуклић	10	Бошковић	50
Породица Козомара	100	Данило Петровић	20
Породица Рајић	20	Стојанка Сушњић	50
Драгољуб Гвозденовић	20	Слободан Јевтић	20
Јово Зекановић	20	Слободан и З Крстић	20
Породица Драгић	35	Славко Тркуља	20
Вуле Богуновић	50	Светозар Сучевић	50
Огњен Драгић	10	Боро Бамбарез	20
Жика Јевтић	50	Радивоје Јевтић	20
Данило Булатовић	100	Стефан Ђорђевић	29
Нед. и Вес. Божић	50	Милован Касемовић	20
Породица Род. Буцало	50	Стефан Глигоревић	10
Манда Церовац	30	Лука Глигоревић	10

Саво Граховац	10	Зора Живак	20
Игор и Ивана Савић	50	Сања Буцало	20
Остали прилози			
Марко Зечевић(у натури)	320	Самојко Мирковић	30
Марко и Ана Јосиповић	50	Борислав Васић	20
Душан Бошњак	50	Драгомир Кајтаз	50
Споменко, Јелена и Милан		Јован и Горд. Марић	20
Будеша	50	Стеван Вуковић	50
Миленко Удовичић	20	Зора Живак	20
Младенко Зекановић	15	Породица Драгић	30
Божо Маљковић	100	Ненад Глигоревић	10
Зоран и Слободанка		Мара Глигоревић	10
Радосављевић	150	Обрад Глигоревић	10
Небојша Гудељ	50	Радован Лазић	20
Станислав Јовановић	50	Огњен Драгић	10
Милован Михајловић	20	ЗА СВЕТОСАВНИК	
Јелена Хегедиш	10	Пор. Костадиновић	30
Душка Блажановић	50	Милева Дрљача	50
Милица Лукић	50	Алекса и Рад. Рашовић	50
МаринкоКрпић	10	Ана Бошњак	156
Радован Марић	30	Бојка Ђукић	5
		Ж и Н Грмуша	20

Прилози прикупљени за помоћ страдалима у Грчкој (10/11/2007)

Српско Риболовачко Друштво	300	Мира Косановић	10	Раде Оклобција	10
Тома Антонић	50	Жељко Симић	50	Неђо Килибарда	20
Гојко Ковач	50	Зоран и Јела Савић	100	Мил. Михајловић	50
Никола Бараћ	50	Зоран Мирковић	50	Мил. Блажановић	50
Слобо. Ристић	50	Душан Шолаја	50	Радомирка Гашић	20
Стеван Овука	50	Родољуб Буцало	40	Мил. Бојановић	20
Иван	10	Зоран Ђерић	50	Приход са забаве	381
Никола Марак	20	Анђа Ковачић	5		
Раде Симић	20	Госпава Магазин	20	Укупно скупљено	
Драган Зарић	10	Рада Ранковић	20	\$2,281.00	
Борис Стефанов	10	Бранко Лукић	20		
Драган Андрејић	100	Милка Грмуша	10	ЦШО Св Сава \$719	
Мио. Блажановић	50	Б и Б Гуглета	20		
Милан Ратковић	20	Митар Козомара	20	Послато преко наше	
Весна Касемовић	20	Д и Б Станковић	20	Епархије за помоћ	
Мар. Филиповић	5	Милојко Поповић	20	страдалницима од	
Даниј. Станковић	10	Мл. Младеновић	50	пожара у Грчкој укупно	
В и С Михајловић	20	Дар. Шћеповић	20	\$3,000.00	
Сузана Владушић	10	Мира Петров	20		
Љиљ. Обрадовић	10	Стево Ромић	30		
Петар Павловић	20	Петар Јефтовић	50		
		Ст. Јовановић	50		

Хвала свима.

ЗНАМЕНИТИ СРБИ

МОНАХ ЛАЗАР

Монах Лазар хиландарац, родом из Призрена је 1404. године осмислио, израдио и поставио први часовник у Русији на прочељу куле кремаљског дворца Великог кнеза Василија у Москви. Часовник је радио без престанка 217 година.

Тај часовник је имао само једну казальку која је била непокретна, а окретали су се дискови на којима су биле, на црквенословенском језику, исписане бројке од један до дванаест. Први диск је показивао земаљске часове, док су остали показивали положаје планета.

До тада се време мерило тако што је звонар, посматрајући сунце означавао ударцем чекића у звоно само дневне часове и то је могао да ради само док је било сунца. А над Москвом су често били густе и тамне облаци, тако да често ни дању није могло да се објави колико је сати, а камо ли ноћу, кад је град

тонуо у тишину, без означавања времена.

Доласком монаха Лазара Србина са Свете Горе, све се променило. На кули више није морао сатјати човек и чекати зрачак сунца да би житељима Кремљазначио време, већ је монах Лазар поставио механизам који је заменио човека. Механизам је ударцем чекића о звоно откуцавао и дневне и ноћне часове.

Сигурно је да је монах Лазар био веома образован и да је био један од најбољих из призренске школе у којој су се тада изучавала сва позната знања и вештине у грађењу часовника.

Израда часовника није био обичан занат, већ врхунска технологија свог времена. Тамо је изучавано до тада сакупљено знање старе Грчке и Египта.

МАРА БРАНКОВИЋ - СУЛТАНИЈА МАРА

Мара Бранковић, рођена 1412. године, била је кћерка последњег српског владара, деспота Ђурађа Бранковића и Ирине (Јерине) Кантакузине.

Да би ојачао и осигурао положај Србије, деспот Ђурађ је старију

кћерку Мару удао за турског султана Мурата II, а млађу, Катарину, за Улриха Цељског. Мара одлази у султанов харем 1435.г.

Била је чувена по лепоти и мудрости. Султан Мурат је волео и поштовао, па је дозволио да остане у

православној вери и изгради капелу у оквиру харема. Чак јој је поверио и васпитање свога сина првенца, Мехмеда II.

Иако је Мара имала велики утицај на султана, није успела да спречи ослепљивање њене браће Гргура и Стефана, које је султан казнио због побуне против Турака.. Кад јер султан Мурат II умро, на престо је дошао Мехмед II, који је својој маћехи Мари доделио чин султаније-мајке, највиши положај, који је био у рангу првог султановог саветника.

Султанија-мајка је имала велики утицај на двору, па је то користила како би помагала православним Србима; Бугарима и свим Светогорцима. И католици Дубровчани су јој се обраћали за помоћ и савет. Свим силама је спасавала Србију и Костантинопоље које је било центар парвославља.

За њено време, и свакако под њеним утицајем, први и последњи пут, два су Србина, Рафаило (1475) и Дионисије (1486) били бирани за Васељенске патријархе.

Тешко је и замислити колико се Мара борила за свој род. Била је изваредан дипломата. Зато се и није замонашила, говорећи да овако може више да помогне свом народу. Одлазила је у дипломатске мисије. Посредовала у дипломатским споровима, при склапању мира, као и повраћају завештаних средстава за

српске манастире, која су била блокирана у Дубровнику..

Повељом је даровала поседе српским манастирима на Светој Гори. Носећи дарове пошла је на Свету Гору, али је зауставио Богородичин глас.. Мара је оставила све дарове и одмах се вратила на брод. Ту где је заустављена Богородичиним гласом, постављен је крст *Царичин*. У 18. веку на том месту је израђен параклис (капелица).

Пасторак султан Мехмед II, даровао јој је велико имање које се налазило на путу из Србије за Свету Гору, испод Солуна. Ту област и данас Грци зову *Каламарија* што значи: *Добра Марија*. Тако је у имену остало сачувано памћење на добру владарку. Њен двор је у Жежевици био уточиште за избегле Србе.

Помагала је и пружала одмориште ходочасницима за Свету Гору. Помагала је и брата Гргура, ујака Тому Кантакузина, деспотицу Јелену (удовицу брата Лазара). Код ње је последње уточиште нашла и њена сестра Катарина, после смрти деце и мужа.

Уважени историчари кажу да је Мара Бранковић најзаслужнија за спас српске нације од биолошког нестанка.

Упокојила се у свом двору у Жежевици 1487. године.

СВЕТОСАВСКО ЗВОНЦЕ

СЛАВА СВЕТИ САВА

нашег светог храма и свих нас

Српска православна ЦШО “Свети Сава”
212 Diamond Creek Road, GREENSBOROUGH
прославиће славу

У НЕДЕЉУ
3. ФЕБРУАРА 2008.

Света архијерејска литургија у 10. сати.
Служи наш владика, ЊП Г. Иринеј

**Дођимо сви пре свете литургије да дочекамо
свога епископа!**

**После резања славског колача прећи ће се у
црквену салу на богат славски ручак и
Светосавску академију,
и доделу поклона деци,
а затим продужити са народним весељем.**

Домаћин славе г. Јован Бањанин

ДОБРО ДОШЛИ!

Ускликнимо с љубављу
Светитељу Сави,
Српске цркве и школе
Светитељској глави,

Да живимо сви у слози, Свети Саво ти помози!

Поводом 1600 година од престављења

Живот Светог Јована Златоустог

Један од највећих Отаца Цркве златног периода хришћанске мисли (4. и 5. век) и засигурно највећа звезда на небу Антиохијске теолошке мисли био је Свети Јован Златоусти. О величини његове личности најбоље сведочи чињеница да су се панигирици који славе Јована као светитеља појавили само неколико година по његовом престављењу из овога живота. Наиме, Св. Јован је умро 407. године, а већ 415. епископ Паладије Хеленупољски пише панигирик овом великом светитељу. Писање панигирика Св. Јовану настављено је све до позног периода Византијског царства, много векова по његовом престављењу, што сведочи о распрострањености његовог

поштовања. Стога, сматрам да овај опис живота Св. Јована Златоустог, иако без претензија за оригиналношћу, има своју вредност, утолико што представља покушај одавања части непревазиђеном проповеднику и истинском пастиру и учитељу Цркве Христове поводом 1600 година од његовог упокојења. Тачан датум рођења Св. Јована Златоустог није могуће утврдити. Рођен је између 344. и 354. године у Антиохији Сиријској у веома имућној аристократској породици. Најраније образовање добио је од своје мајке, побожне хришћанке, Антусе. Јованов отац умро је веома рано, убрзо по Јовановом рођењу, остављајући Антусу удовицом са двадесет година старости. Посветивши живот Богу и подизању свог сина јединца, Антуса се није поново удавала. Колико је Јован ценио ову њену одлуку видећемо накнадно, јер је управо због те мајчине жртве одложио своју давнашњу велику жељу - примање монашког чина.

УЧЕНИК ФИЛОСОФА АНДРАГАТИЈА

Прво формално образовање Јован добија у Антиохији као ученик философа Андрагатија. Поред философије изучава говорништво код чувеног ретора Ливанија, што ће обележити и у потпуности усмерити Јованов животни пут. Само пар деценија касније, Јован ће надалеко бити прослављен као велики хришћански проповедник. Због овог дара, он ће и остати упамћен у историји као „говорник златних уста“ - Свети Јован Златоусти. Већ са осамнаест година, Св. Јован незадовољан образовањем које је добио од својих секуларних учитеља, напушта класично образовање и у потпуности се посвећује изучавању хришћанске науке. Јованов први учитељ био је чувени хришћански мислилац Диодор Тарски, који је поставио основне темље теолошко-егзегетском правцу који се данас у науци конвенционално назива Антиохијска катихетско-егзегетска школа. Ова школа није постојала у класичном смислу те речи, већ је представљала скуп теолошких идеја које су делили теолози Антиохијске провинцијације. Јованов савременик и колега био је контроверзни Теодор Мопсуестијски, чувени егзегета прве половине петог века. Током својих студија Јован живи строгим аскетским животом хришћанског испосника, често помишљајући о повученом животу пустињака. Од спровођења ове његове жеље одвраћа га једино мајчинска молба да је не оставља саму у старости и да је тиме не чини „удовицом по други пут“; о чему нам сведочи сам Св. Јован (Шест књига о свештенству, 1, 4). Убрзо, пак, по мајчином упокојењу, Јован се повлачи у планине у околини Антиохије са намером да се подвизава тако испуњавајући коначно своју давнашњу жељу. Сурови живот пустињака нарушава његово ионако нежно здравље, те се због озбиљних здравствених проблема са пробавним трактом и бубрезима Јован враћа у Антиохију. Године 381. бива рукоположен у чин ђакона од стране епископа Мелетија Антиохијског, који га је познавао од ране младости и веома га ценио. Већ 386. године нови епископ антиохијски Флавијан рукополаже Јована за свештеника и истовремено га поставља за проповедника у саборној антиохијској цркви. На овој позицији он остаје све до 397. године. Током дванаест година свештеничког службовања у Антиохији Јован се у потпуности посвећује проповедништву и егзегетском раду. Током ових дванаест година изговара своје најчувеније беседе, које су му заслужно донеле славу широм хришћанског света.

ГОВОРНИЧКИ ДАР

Управо ова слава Јовановог говорничког дара, као што смо већ напоменули, допринела је потпуном преокрету његовог живота. По смрти архиепископа цариградског Нектарија у септембру 397. године, Јован бива изабран за његовог наследника. Он, који се дуго противио примању и свештеничког чина сматрајући себе недостојним није желео ни да чује за такву понуду. Ипак, у фебруару 398. године, византијски цар Аркадије, и без Јовановог пристанка, доводи га у Цариград и наређује архиепископу александријском Теофилу да га хиротонише за архиепископа престонице. Опште стање цариградске цркве било је поражавајуће за Св. Јована. Одмах по постављењу на цариградску катедру почиње са духовним просвећивањем и свештенства и лаика. Драстично смањује трошкове епископског двора, забрањује свештенству да у кући држе кућне помоћнице због могућих саблазни и самих свештеника а и лаика, предузима мере против оних клирика који су својим понашањем и лагодним животом били саблазан, лутајућим монасима наређује да се причисле неком од манастира, а оним удовицама које су живеле недолично њиховом почасном положају у Цркви наређује или да се удају или да се понашају у складу са правилима положаја који заузимају. Још неколико потеза неопходних за дисциплину Цркве, а с друге стране веома непопуларних, Св. Јован је повукао убрзо по ступању на престо.

ИЗУЗЕТНА РЕВНОСТ

Његов ватрени карактер и изузетна ревност, уз одсуство дипломатске попустљивости, довели су до стварања великог броја отворених непријатеља и противника новог архиепископа. Јован је рођен и одрастао у Антиохији, која је била велики град, али ипак ни близу политички обојена као престоница. Интриге царског града показале су се као превелики изазов за племениту, искрену душу Св. Јована. Будући уверен у исправност својих поступака, није се ни освртао на њихове последице, што ће се показати као погубно и по Св. Јована, а и по цариградску цркву која је изгубила свога великог пастира. Само три године по постављењу, 401. године, на локалном сабору у Ефесу, Св. Јован је рашчинио шест епископа кривих за симонију. Ово је довело до великог непријатељства одређеног броја утицајних епископа према Јовану, који су се осетили угроженим. Исто тако, Теофило Александријски, који је хиротонисао

Св. Јована, одавно је гајио непријатељство према њему. Разлог је био двоструке природе. Као прво, на Другом Васељенском сабору (381. године) епископ цариградски је био уздигнут на ниво архиепископа једнаког по власти са архиепископима Рима, Александрије, Антиохије и Јерусалима, а по части одмах иза архиепископа Рима, потиснувши тако архиепископа Александријског тек на треће место. Сујетном Теофилу овакво стање ствари никако није могло одговарати. Друго, после смрти архиепископа цариградског Нектарија, Теофило се веома трудио да се за наследника изабере кандидат који би му омогућио лаку контролу над цариградским престолом. Теофило је желео да види извесног Исидора на цариградском трону. Ипак, на место цариградског архиепископа дошао је Јован из Антиохије, града који је био нека врста теолошког и политичког ривала Александрији. Теофило је, дакле, избор Јована видео као лични проблем, који треба превазићи по сваку цену. Ова Теофилова нетрпељивост достигла је врхунац 402. године када је један локални сабор којим је Јован председавао примио жалбе неколико монаха изгнаних из Нитријске пустиње у Египту (историји познати као Висока Браћа), које је Теофило претходно прогнао. Као резултат овог саборског саслушања цар је позвао Теофила да да одговор на оптужбе. Теофило је ово схватио као велику увреду његовог личног достојанства и подривање његовог архиепископског ауторитета, а као главног кривца одредио је Св. Јована.

САБОР ПОД ХРАСТОМ

Лукавим обртом ситуације Теофило је одлучио да жестоко нападне Јована. Наиме, у августу 403. године сазвао је сабор у предграђу Халкидона, које се звало Храст (Дуб). Овај сабор остаће познат у историји као Сабор под Храстом (Дубом). На сабору је било присутно двадесет и девет египатских епископа, који су били под директном контролом Теофила и само седам епископа из околине цариграда, од којих су сви били Јованови противници. Сабор је осудио Св. Јована на основу двадесет и девет лажних оптужби. Јован је одбио да се појави пред тим скупом и представи своју одбрану, јер је сматрао тај сабор нелегитимним. Због одбијања да се појави пред судом, Јован је збачен са епископског трона. Одлука је чекала царску потврду. Ипак, најопасније непријатељство је долазило са најутицајнијег места - царског двора. Наиме, Јованови непријатељи

свесрдно су се потрудили да заваде Јована са двором у чему су успели захваљујући лукавим интригама с једне стране, а с друге недостатком дипломатских способности Св. Јована. Његови непријатељи, међу којима су били најгласнији епископи Северијан из Габале, Акакије из Верије и Антиох из Птолемаиде, представили су царици Евдоксији Јованову сопствену аскетску строгост живота и честе проповеди на ову тему као његов напад на царичину личност и на живот на двору уопште. Ове интриге су биле потпомогнуте Јовановом оштром критиком једне царичине неправедне одлуке да силом лиши једну удовицу њеног винограда.

ЈОВАНОВ ОДНОС СА ДВОРОМ

Овакав Јованов однос са двором могао би да буде разлог царевог признања одлуке Сабора под Дубом. Јован је царским указом био прогнан у Витинију. Ипак, већ следећег дана, после једног трагичног догађаја на двору, одлука је повучена на захтев саме царице и Јован је свечано враћен у Цариград где је одмах у саборној цркви Светих Апостола одржао проповед која је сачувана до данас. Убрзо потом Јован је изговорио још једну беседу у којој је за царицу издвојио посебне речи хвале. Ипак, само пар месеци после овог догађаја, Св. Јован се у једној од својих проповеди жестоко успротивио гласној музици и недоличној забави у част постављења сребрне статуе царице у близине саборног храма. Јованови непријатељи спремно су ово дочекали и поново све представили царици као лични напад на њу. С друге стране, Св. Јован разљућен царичиним бесом на њега, одржао је чувену беседу баш на празник Усековања Св. Јована Крститеља, која је почињала речима: „Опет лудује Иродијада, опет бесни, опет игра, опет она тражи главу Јованову на тањиру..“ (види: Сократ, Историја Цркве, 6, 18; Созомен, Историја Цркве, 8, 20). Непријатељи Јованови су без доцњења обавестили царицу о овој проповеди. Као што се могло и очекивати, од Јована је одмах било затражено да напусти катедру, јер према црквеним правилима саборска одлука из 403. године о његовом прогнанству са епископске катедре никада није поништена, већ је он враћен само царским указом, али не и сагласношћу црквених власти. Поврх свега, цар је наредио Јовану да престане да врши свештенослужења, што је овај одмах одбио, јер цар није имао ту власт. Но, цар му је тада забранио нешто над чиме јесте имао власт - Јовану и њему верном свештенству није било дозвољено да уђу

ни у један цариградски храм. Ипак, Јован је одлучио да одржи јавно богослужење на Васкрс 404. године, сакупивши катихумене за крштење у Констансовим купатилима у Цариграду. Сазнавши за ово цар је одмах послао војску која је силом прекинула богослужење. По свој прилици тада је проливена крв. Само пет дана по овом инциденту Јован је прогнан у Кукусус у Малој Јерменији, где је провео три године. Током његовог тамошњег боравка мноштво поштовалаца, махом из Антиохије, долазило је да га обиђе и добије поуку. Видећи овакву Јованову популарност, непријатељи су на двору захтевали његово премештење. Тада је наређен премештај у Питиус на Црном Мору. Исцрпљен тешким путем који је по невремену прелазио пешке, Св. Јован се упокојио 17. септембра 407. године у месту Комана у Понту на путу за ново место свог прогона. Године 438. цар Теодосије II, син цара Аркадија и царице Евдоксије, Јованових прогонитеља, са великим почастима преноси његове мошти назад у Цариград у саборну цркву Светих Апостола. На послетку, вредно је напоменути да је став римске цркве по питању Јовановог прогонства са цариградске катедре увек био негативан. Папа Инокентије I се успротивио одлуци Сабора под Дубом и признавао Јована за законитог архиепископа Цариградске цркве. Шта више, папа је одбио литургијску заједницу са Александријском црквом све док се име Св. Јована не врати у александријске диптихе. Ово се догодило тек у време нећака и наследника Теофиловог, Св. Кирила Александријског, а на интервенцију његовог духовног оца Св. Исидора Пелусиота. Овим Кириловим актом поново је завладала литургичка хармонија у Цркви, а Св. Јован је коначно васпостављен на место које му припада, на место великог Хришћанског Оца и Учитеља Цркве Христове.

Приредио: Ђакон Василије Вранић

СВЕШТАЊЕ ВОДИЦА ПО КУЋАМА

Обичај је да се од Богојављења до Васкрса врши освећење водике по домовима парохијана. Ако желите да вам дође свештеник, молимо вас да га назовете и закажете време:

о. Владислав Шиповац: 9432 6508 или 0411 749 516

ВЕНЧАЊЕ ДАВИДА РАДОСАВЉЕВИЋА И МАРИЈЕ ТАЦИДИС

У суботу, 10. новембар, 2007. године, вјенчао се син наших вриједних и ревносних парохијана, Зорана и Слободанке Радосављевић, Давид, са својом изабраницом Маријом Тацидис. Од раног јутра домаћини су у малој сали дочекивали своје пријатеље и родбину да се провеселе док млада не стигне.

У нашем светом храму, новорукоположени свештеник, о. Владислав Шиповац, заједно са грчким свештеником, о. Јорданом из Калтона, и ђаконом Гораном Ђећезом из Брансвика, су вјенчали младенце који су од тога дана ријешили да свој заједнички живот одпочну. Радост се осјетила код свих, а понајвише код родитеља младенаца, као и код бабе Давидове, Менке. Кум на вјенчању је био Давидов дугогодишњи пријатељ и колега са посла, Тео Дуламис.

Послије вјенчања, било је послужење у сали, да бих се потом прешло на свадбено весеље у прелијепој сали у Епингу. Млада је заједно са свекрвом сво вече провела играјући и веселећи се, са многобројном родбином и пријатељима.

Нека Господ Бог подари нашим младенцима љубав и слогу, а ускоро и да обрадују деду и бабу са приновом.

На многаја љета.

ВЕНЧАЊЕ
АНТОНИЈА МАРДЕШИЋА И
ДАНИЈЕЛЕ ЈАКОВЉЕВИЋ

У недељу, 11. новембар, 2007. године, вјенчали су се Антоније Мардеших и Данијела Јаковљевић, на радост свих својих најмилијих који су се за ову прилику окупили.

Дан је био прелијеп, а младенци још љепши. Свету тајну вјенчања су заједно обавили о. Милан Милутиновић и о. Владислав Шиповац. Вриједно је поменути да је Антоније унук једног од оснивача наше цркве, г-дина Доброслава Ђорђевића, а Данијела кћер великог добротвора нашег храма, г-дина Горана Јаковљевића.

Нека Господ Бог подари нашим младенцима све што им у животу буде требало.

На многаја љета.

ВЕНЧАЊЕ
МИЛАНА ЦРНЧЕВИЋА и DANIELLE PETA DAVEY

У недељу, 11. новембар, 2007. године, вјенчао се Милан Црнчевић са својом изабраницом, Данијелом.

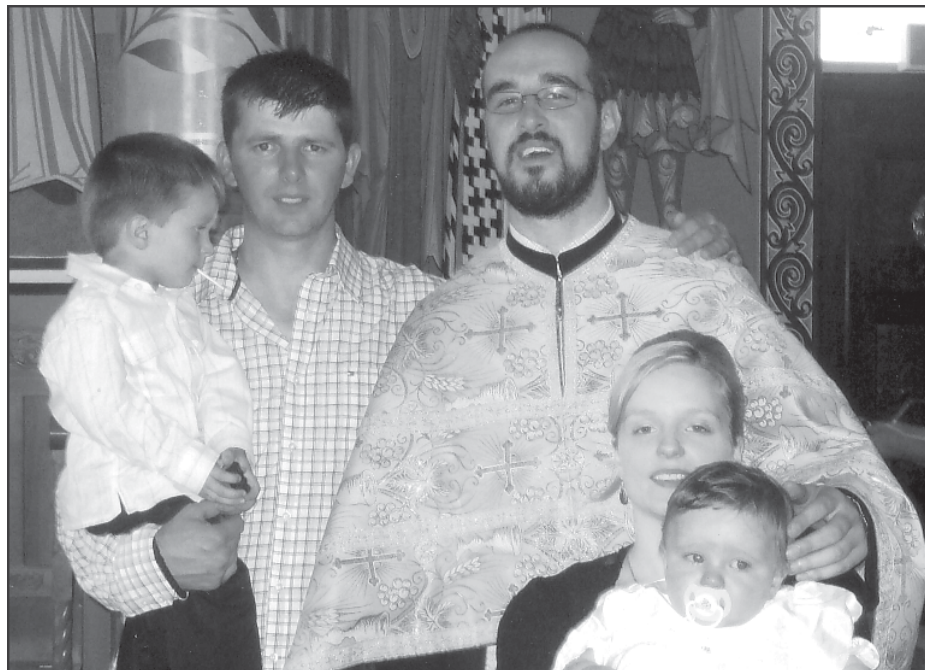
Тога дана, наши парохијани, Љубо и Јока Црнчевић, су се ријешили још једног сина, којег су оспособили за свој живот и своју породицу.

Младенци су били весели на овај дан од великог значаја. Свету тајну вјенчања су обавили о. Милан Милутиновић и о. Владислав Шиповац, а кум је био Станко Врховац из Килора са својом супругом Борком, а стари сват, наш стари кореограф, Никола Јовић.

Желимо нашим младенцима свако добро од Господа Бога.

На многаја љета.

КРШТЕЊЕ ТАМАРЕ ГРМУША

У суботу, 24. новембра, 2007. године, на дан када Црква Христова слави светог краља Стефана Дечанског, крстила се Тамара Грмуша, друго дијете наших вјерних парохијанина Мирослава и Сузане Грмуша. Велики број родбине и пријатеља се окупило у светом храму да приме овог најновијег члана Цркве. Добри кум ове куће, Бранимир Гуглета је вјерно свој посао обавио, а и новом свештенику, оцу Владиславу Шиповцу, је ово био посебан дан, јер му је било прво крштење.

Послије свете тајне крштења и миропомазања, сви су били позвани на весеље у сали у Томастауну, гдје је баш тако и било, весело. Музика је свирала, сви у сали су играли и радовали се што су у друштву добре куће Грмуша.

Човјек снује, а Бог одређује гдје ћемо и како ћемо живјети. Ове ријечи су се обистиниле на овом скупу гдје се видела права радост у очима бабе Милке и свих присутних јер је била окружена својим синовим, снајама, унучадима, кћерком, кумовима, родбином и пријатељима. Није богат онај који има пара, него онај који има с киме да радост подијели. Благо онима који живе како Бог заповједа.

Нека Господ Бог чува и штити малу Тамару кроз све дане њеног живота.

КРШТЕНИ 2007.

СТЕФАН	син Горана и Тање Бркљач
ЈОВАН	син Александра и Helen Миленковић
ЈОВАНА	кћер Александра и Даниеле Костовић
ОГЊЕН	син Његослава и Неде Драгић
АЛЕКСАНДАР	син Владимира и Сање Миловић
САРА	кћер Предрага и Сање Јовановић
МАЈА	кћер Саше и Биљане Симић
ИЛИЈА	син Милорада и Милене Столић
ДУШАН	син Милорада и Милене Столић
ДАНИЕЛ	син Момчила и Снежане Глоговац
ЛЕАН	кћер Душана и Мирјане Булатовић
МАЈА	кћер Саше и Славице Јовановић
МИХАИЛО	син Зорана и Rowena Маслаћ
АЛЕКСИС	кћер Слађана и Софије Рајић
ЛУКА	син Бранка и Софије Чонић
ЛУКА	син Горана и Далиборке Миличић
ИВАНА	кћер Илије и Катерине Зубић
SIMONE	кћер Милана и Августине Радивојевић
АНИЦА	кћер Радомира и Joscelin Кујовић
JOSESE	син Мах Knight и Јелене Јеликић
МАТЕЈА	син Владимира и Cindy Бабић
СТЕФАН	син Радомира и Данијеле Јосиповић
МАРКО	син Горана и Биљане Јунгић
САША	кћер Ненада и Дијане Козомара
ИЛИЈА	син Мила и Соње Вигњевић
МАЈА	кћер Милана и Tammy Букчевић
РАСТКО	син Chan и Биљане Mouangsene
ТАМАРА	кћер Мирослава и Сузане Грмуша

Драги парохијани,

Често се питамо каква нам је будућност у овој земљи, да ли ћемо остати као Срби и као православци. Број крштених у нашем светом храму ове године нека нам буде потврда да нас има и да ћемо опстати док будемо крштавали своју дјецу и доводили их у Дом Господњи.

о. Владислав

ВЕНЧАНИ 2007.

Зоран Репић и Ирена Шубара
Веселин Сворцан и Габријела Хонл
Велибор Живак и Снежана Богуновић
Миладинн Кравић и Helen Dimou
Весељко Божић и Велика Атанасова
Stuart David Bateson и Милка Брђанин
Горан Милић и Далиборка Карановић
Александар Шолаја и Радмила Михајловић
Лука Ерцег и Сузана Ераковић
Душко Петровић и Jodie Gay
Илија Вуковић и Биљана Санковић
Chan Mouangsene и Биљана Јовић
Давид Радосављевић и Maria Tatsidis
Антоније Мардешић и Данијела Јаковљевић
Милан Црнчевић и Danielle Peta Davey

СРЕТНО МЛАДЕНЦИ И НА МНОГАЈА ЉЕТА.

+ ПРЕМИНУЛИ У ГОСПОДУ 2007. +

Нада Цвијетић
Стојанка Симић
Спасоје Цвикић
Петар Периша
Зорка Шиповац
Sieglinde Ђурковић
Миленко Радивојевић
Радомир Стефановић

Вјечнаја памјат и Бог да им душама прости.

**БОЖИЋНА ЗАБАВА У МАЛОЈ САЛИ
У ПОНЕДЕЉАК ВЕЧЕ
7. ЈАНУАРА 2008.**

Мир Божји - Христос се роди!
Ваистину се роди!

Свира оркестар са певачем из Отаџбине
Улазнице ће се продавати на вратима.
За више информација:
о. Владислав Шиповац 0411 749 516
Драгомир Кајтаз 0413 916 059

**ДОЧЕК СРПСКЕ НОВЕ ГОДИНЕ
У НЕДЕЉУ ВЕЧЕ
13. ЈАНУАРА 2008.**

Карте су већ у продаји:
**Драгомир Кајтаз
0413 916 059**

Свира оркестар Мирослава Богдановића и Александра
Стевановића са певачем Рајком Симићем

Улаз само \$ 30 са вечером

СЛОБОДНО МЕСТО ЗА ОГЛАС

Цена \$ 25.00 по броју или \$ 100.00 за годину

СЛОБОДНО МЕСТО ЗА ОГЛАС

Цена \$ 25.00 по броју или \$ 100.00 за годину

JENSEN FUNERALS

Traditional Serbian Funerals

24 Hours All Suburbs 9480 1477

PrestonSt Albans

Cnr Bruce&Mary Streets

Cnr Arthur Street & Victoria Crescent

**ПОПРАВЉАМ
МАШИНЕ ЗА КОШЕЊЕ ТРАВЕ**

Четворотактне као и Двотактне, wipper snippers & brushcutters

ПРОДАЈЕМ ПОЛОВНЕ КОСАЧИЦЕ

Назовите Марка Зечевића на телефон: 9457 6443

Багер са гуменим гусеницама

- TIPPER & EXCAVATON HIRE - EARTH MOVING
- FOUNDATIONS - CONCRETE BREAKER - TOP SOIL SUPPLY

**Ако вам треба багер или камион или обадвоје назовите:
ИЛИЈА: 0402 452 206 или СТЕВО: 0417 507 752**

TAXATION

Public Accountant - Registered Tax Agent

Испуњавамо све врсте пореза. Чек добијете за 14 дана
588. Plenty Rd. PRESTON, VIC. 3072

Милан Вековић - Тел: 9478 1915

CONCRETE

Мајстор за све врсте бетонских радова

Вуле Богуновић

Tel: 9434 5190 - Mobilni: 0408-365 214

BEOGRAD

Online

www.beograd.com.au

- * BOOKS * КЊИГЕ
- * CD'S * ЦД
- * MOVIES * ФИЛМОВИ

Нина и Ђође
Петровић

Shop7, Dandenong Arcade
236 Lonsdale St.

DANDENONG, VIC 3175

Phone: (03) 9793 9755

157 Gertude St.

FITZROY, VIC 3065

Phone: (03) 9419 2266

АУТО - ШКОЛА

DRIVING SCHOOL

Часови на српском и енглеском језику

МИЛАН: 0412-910 976

R & D FENCING & SUPPLIES

ABN 16 447 834

Pailing Fencing, Picket Fencing & Gates

Раденко Суботић Phone: (03) 9436 4073

Mobile: 0402 216 821

SVETOSAVNIK

ST SAVA PUBLICATION

212 Diamond Creek Rd, GREENSBOROUGH, VIC 3088

